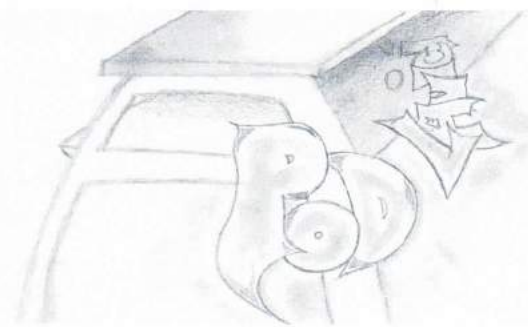

Pod lavicí

Časopis ZŠ Valašská Bystřice

Ročník 3, číslo 5 - březen 2011

Milí žáci,

zima se rozhodla, že nás ještě letos neopustí. Žákům, kteří měli lyžařský výcvik, se to docela hodilo. Díky zasněžování jsme mohli prožít sportovní den na lyžích. Závodilo se také na bruslích a bobech. Jaké jste měli vysvědčení, víte nejlíp sami. ☺ Na prvním stupni se tradičně konal karneval a myslím, že některé masky se opravdu povedly. Jarní prázdniny nám utekly jako voda a my se pouze můžeme těšit na krátké volno o Velikonocích. Ještě se mrkněte, jak dopadlo umístění „našich“ v různých soutěžích, kterých se naše škola zúčastnila. Příjemné čtení přeje redakce Pod lavicí.

- šb-

Na noční hlídce

Bývalý učitel naší školy Jaroslav Kubeš vzpomíná...

Celý život jsem vedl skautské, pionýrské a turistické oddíly mládeže. K této činnosti patřily i letní stanové tábory. Můj první tábor, který jsem samostatně vedl, byl ještě za války v roce 1944, bylo mi 16 let. Náš malý stanový tábor byl ukryt pod příkrou strání, obklopen hustým lesem. Jednou v noci mě vzbudil hoch, který měl právě noční hlídku a ustrašeně sděloval, že z okraje lesa se ozývají divné zvuky. Rychle jsem vstal, vzal baterku a vydal se na prohlídku označeného místa. Celý okraj zarostlého lesa jsem pozorně prohlédl a chvíli naslouchal. Nic podezřelého jsem nezjistil. Chlapec uklidnil a šel spát. Asi za půl hodiny mě hoch vzbudil znovu. Z jeho rozrušených slov jsem vytušil, že noční narušitel se znovu ozval. Na pomoc jsem vzbudil i další chlapce. Společně jsme se pak vydali na důkladnou prohlídku lesního porostu. Ale nic jsme nenašli. Tu náhle jeden z táborníků posvítí baterkou do hustého křoví. Na zemi se pohybovalo něco živého. K našemu překvapení to **byl velký ježek!** Ten se ihned stulil do klubíčka. Opatrně jsme jej zakouleli do ručníku a vložili do jednoho ze stanů a čekali, co se bude dít. Po chvíli končila noční hlídka našeho chlapce. Ten začal ve stanu budit svého následovníka. Stalo se pak něco nečekaného. Hoch, který měl nastoupit na noční hlídku se probudil a začal se obouvat. A jak potmě hledal své boty, sáhl na ostré bodliny našeho ježka a strašně vykřikl: „Kdo sem dal to koště?!“ To už jsme nevydrželi a smíchem jsme vzbudili celý tábor. Tuto veselou noční příhodu jsme si pak často u táborových ohňů vyprávěli.

Pro školní časopis „Pod lavicí“ podle skutečné příhody, prosinec 2010.

Tábor na Senecku 1944, Jaromír Kubeš

-np-

Talentové zkoušky

V 9. ročníku se rozhodujeme, jakou střední školu si vybrat. Zdálo se mi, že by byl dobrý nápad jít na Střední uměleckoprůmyslovou školu do Uherského Hradiště. Zde se hlásilo asi 200 uchazečů, po talentových zkouškách brali do 2. kola 100 uchazečů a pak museli vybrat 75 studentů. Pokud se nad tím zamyslíte, může se zdát, že dělat zkoušky jako první ze třídy je výhoda. Můžu vás přesvědčit o pravém opaku. V prvním kole jsem modelovala antickou hlavu z keramické hlíny, ve 2. kole kreslila portrét podle živé předlohy, ve třetím jsem malovala figurální kompozici. Na každý z úkolů jsem měla 2,5 hodiny, přestávky 15 minut. Když jsem kreslila, modelovala, malovala, chodili kolem nás porotci a zapisovali si připomínky a body do notýsku. Talentové zkoušky byly veliký nápor na nervy. Pro mě bylo překvapením i to, že učitelé byli velmi neochotní jak vůči žákům, tak k rodičům. Zdejší studenti byli zase nad věcí a radili nám, co a jak. Velmi mi pomohla podpora kamarádů, známých a rodiny. B. Vráblová, IX.tř.

Celorepubliková soutěž ve šplhu

R. Zuzanáková, J. Martinátová – absolutní vítězky!!!

Mitášová M., Hošáková K., Štůsková S., Heryánová T. – 3. místo v kategorii 4. a 5. ročníků. –šfr-

Celostátní soutěž v přeskočce přes švihadlo

8.-9. roč.: 6. místo - Juřicová N., Zuzanáková M.

6.-7. roč. 10. místo- Zuzanáková R., Baslová J.

4.- 5. roč.:12. místo- Mitášová M. , Petruželová A.

2.- 3.roč. 18. místo - Baslová M., Zimová A. –šfr-

Z jiných světů přiletěl jsem k vám

V této celostátní literární soutěži uspořádané SŠ Kostka

Vsetín získala ve své kategorii **8. místo Jana**

Martinátová ze VII. třídy. Kromě ní se účastnily:

J.Baslová (VII.tř.), N.Polášková (VIII.tř.), N.Juřicová,

Š.Burianová (IX.tř.). Děkujeme za reprezentaci.

–šfr-

Boby:

1.-3. třída:

1.Pytlíková L. , 2.Polášková J. , 3.Chovancová B.(II.),

1.Stodůlka M.(III.), 2. Mitáš R., 3.Mrkvica M.(III.)

4.-5. třída :

1.Štůsková S., 2.Šrámková J., 3.Heryánová T. (V.)

1.Cáb R. (V.), 2.Barabáš M. (IV.), 3.Křížka A. (IV.)

Školní kolo recitační soutěže 6. - 9.roč.

Kategorie 1.roč.:

1.místo - Mroček T.

2.místo - Měrka O .

3.místo - Křenková V.

Kategorie 2.-3.roč.:

1.místo - Machýčková K.

2.místo - Řeháková Kl.

3.místo - Horák D.

Kategorie 4.-5.roč.:

1.místo - Šrámková J.

2.místo - Richterová V.

3.místo - Kelnar Š.

Kategorie 6.-7.roč:

1.místo - Lukáš Adamec (VI.),

2.místo - Tereza Majerová (VI.),

3.místo - Jitka Baslová (VII.)

Kategorie 8.-9.roč.:

1.místo - Natálie Juřicová (IX.),

2.místo - Nikola Polášková (VIII.)

3.místo - Šárka Burianová (IX.)

-np-

Historie lyžování

U nás se začátky lyžování spojují s hrabětem Harrachem, který k nám první lyže dovezl ze Skandinávie v 19. století. Lyže vznikly na evropském severu před 4000- 5000 lety, patrně z jednodušších sněžnic. Některý lovec si zřejmě přidělal na nohy místo pracných sněžnic kus prkna a zjistil, že při slušném odrazu to jede samo.Nejstarší dodnes dochovanou lyží je její úlomek dlouhý asi 110 cm nalezený 1921 v bažinách u švédského Hotingu, dokonce se zbytky „vázání“. Zůstaly tu zářezy pro uchycení řemínků. Stáří se odhaduje na 4500 let. Na 7 – 9000 let odhaduje stáří skalní kresby v severových. Rusku, která ukazuje muže jedoucího na lyžích. Nejznámější kresbou však je norský „lyžař z Rodoy,“ jejíž stáří se odhaduje „jen“ na 4,5 tisíce let.

Lyže:

1.-3. třída:

1. Zimová A.(II.)

1.Jurajda E.(I.)

4.-5. třída

1.Petruželová A.(IV.)

1.Petružela M.(IV.)

6.-7. třída

1.Křížková A.(VII.)

1.Vančura J.(VI.)

8.-9. třída

1.Vráblová B.(IX.)

1.Cáb J.(IX.)

2.Křenková (V.),

2.Fister A. (II.)

2.Hošáková K.(V.)

2.Bolf M.(IV.)

2.Štůsková A.(VI.)

2.Marschavella J.(VI.)

2.Polášková N.(VIII.)

2. Hlaváč M.(IX.)

3.Obšivačová J.(III.)

3.Kulišťák J. (III.)

3.Hlavačová K.(IV.)

3.Zajíček O.(IV.)

3.Karafiátová R.(VI.)

3.Cáb J.(VI.)

3.Burianová Š.(IX.)

3.Vavřín L.(VIII.)

-nf-

Práce žáků

Proč se líčíš, vždyť jsi hezká

Snad nejdůležitější věc pro obyčejnou holku, která se chce líbit, jsou „šminky“. Jak jednou do toho spadnete, už není cesty ven. Malovat jsem se začala někdy v sedmé třídě, rodiče byli proti tomu, tak jsem to začala dělat tajně, anebo jsem se aspoň snažila vyhýbat přímému pohledu z očí do očí maminky, protože výrazných černých linek obrysujících mé hnědé oči nebylo možno si nevšimnout snad ani potmě. Když si na to v dnešní době vzpomenu, tak si říkám, že jsem byla pěkně hloupá. Jak vidím mladší spolužačky zmalované, kde se dá, k tomu ještě výstřihy pomalu až k pupíku a kabelky nejmenších rozměrů, tak je mi špatně. Vždyť jsou to ještě děti! Ale až budou starší, věřím, že jim to dojde stejně jako dnes mně. Tak ráda bych se teď nemusela malovat! Už kvůli té hodině spaní navíc, kterou strávím každé ráno u zrcadla. Myslím, že až já budu mít jednou své děti, tak je malovat se moc nenechám, protože k životu to potřeba není, budou přece hezké od přírody po mně :)

A. Králová, IX.tř.

Životopis aneb jak jsem zabil mamutu

Když si přečtete název tohoto fejetonu, může se vám zdát, že je to úplná hloupost. Ono vlastně také záleží na tom, jak si toho mamuta představíte. Každý má svého, vlastního. Někdy je velký, někdy malý, hrozivý i roztomilý. Možností je hodně. Způsob jak „ho“ zabit jen jeden. Musíte se tomu postavit, neukazovat ostatním svou slabost a bojovat proti ní! Můžeme si třeba vzít případ, kdy se někdo bojí tmy. Asi nebude nejlepší způsob, jak se toho zbavit, nechat se zavřít do skříně. Takže máte dvě možnosti: Buď z toho vyrostete, nebo s sebou pořád nosíte baterku.

Š. Burianová, IX.tř.

Poslední obyvatel (sci-fi povídka)

.....a tak zde sedím a spisuji tento příběh. Proč, to sama nevím, vždyť už zde nezbyl nikdo, kdo by si je mohl přečíst. Z posledních sil vzpomínám a do očí se mi derou slzy....

Všechno začalo, když člověk jménem Frederick Knobel sestrojil stroj, slibující nesmrtnost. Tento přístroj ovládl svět, nebo spíše jeho vynálezce. Knobel měl obrovskou mravní sílu a vůdčí autoritu. Častokrát vystupoval před lidmi a dokázal je ovlivnit natolik, že se začali chovat jako bez vlastního myšlení. „Ale no tak lidi, slýchával jsem často z médií. „Vy opravdu nechcete žít věčně? Nechcete vidět vyrůstat svá pravnoučata? My musíme přírodě ukázat, kdo je tady pánem! Člověk je bůh a bohům se musí všichni klanět! Nedovolte přírodě, aby z nás udělala pouhý prach! Zabraňte tomu! Teď hned!“ Jeho počáteční genialita se pozvolna měnila v čiré bláznovství. Lidé hojně podstupovali jeho zdánlivě geniální terapii. Já a hrstka dalších jsem byl proti tomu všemu. Věděl jsem, že tohle nemůže skončit dobře, avšak co zmůže jedinec proti zbytku poblázněných lidí? Míval jsem dceru. Anitu. Bylo jí teprve devatenáct, když mi ji ten zpropadený stroj vzal. „Otče,“ řekla mi jednou, „možná má ten muž opravdu pravdu. Není nám souzeno zemřít, vždyť život je tak krásný.“ „Neblázni Anito,“ neskryval jsem své rozhořčení, „neměli bychom, ba dokonce nesmíme zasahovat do těchto věcí. Neposlouchej řeči toho blázna!“ Ona však můj názor nesdílela. Jako bludné ovce narazíce na vlka šla Anita přímo za Knobbelem. Musel jsem ji zachránit....

Kráčím dlouhou chodbou osvětlenou tlumeným světlem a hledám jedny jediné dveře. Strach o dceru mě nutí jít stále rychleji a z úst se mi dere úzkostné: „Anito!“ Velké bílé dveře- ano to musí být ony- zde se lidská krev mísí s odpornou látkou, která jim má zaručit nesmrtnost. Rozrážím dveře a zděšeně hledím na své dítě. Padám na kolena a skrývám svůj obličej do dlaní. „Co jsi to provedla?“ vydechnu bolestně. Otáčím se a tiše odcházím. Mám pocit, jako by ze mě vyprchal život.

Lidé umírají. Stroj, který měl dávat, nyní bere. Bere si životy těch, kteří v něj věřili a podlehli mu. Lidé se sami uložili do rakví, sami vyšli smrti vstříc. I my, kteří jsme nepodlehli, jsme odsouzeni k zániku. Světem vládne neplodnost, kterou způsobily škodlivé látky unikající z přístroje. Při toulkách prázdným světem jsem přece jenom někoho potkal. Byl to Frederick Knobel. Neunesl jsem vědomí, že ten, který vyhubil celé lidstvo, je sám naživu. Zabil jsem ho. A pak už jsem zbyl jen já a věčná samota, a plačící vody.

Srdce mi svírá nekonečná úzkost. Na sklonkužití myslím na všechny, které jsem kdy miloval, a které mi ukázal ten zmocněnec d'ábla. „Proklínám tě, Fredericku Knobbele!“

Natalie Juricová, IX.tř.

Zábava

Karneval

Byli jsme na karnevale a tam se zúčastnily třídy od 1. až po 5. třídu. Nachystali lavičky a žíněnky. Pak začal karneval. Nejprve promenáda v kostýmech. Potom byl volný program. Nejrůznější soutěže, hry, závody, nebo jsme mohli obdivovat krásné kostýmy orientálních tanečnic, kovbojů a smrtek. Zkrátka, od každého něco. Byla vyhlášena soutěž o nejlepší masku a z každé třídy se vyhlášovala první dvě místa. Já jsem se sice neumístila, ale to nevadí, je důležité se zúčastnit a hlavně se pobavit. Na karnevale se mi líbilo hlavně proto, že je to lepší než vyučování. Těším se na příští rok a nejsem jediná, kdo se na karneval těší.

-sp-

50 věcí jak naštvat své okolí

1. V jukeboxu pusťte tu samou písničku 15x .
2. Pozvěte hodně lidí na cizí oslavy.
3. Když odcházíte od kopírky, nastavte ji na 200% zvětšení, papír A5 a 99 kopií.
4. Pořvávajte a mávejte na cizí lidi.
5. PÍŠTE POUZE VELKÝMI PÍSMENY.
6. Pište pouze malými písmeny.
7. Vyslovujte špatně sykavky.
8. Notujte si nahlas znělku z Milionáře a neustále ji opakujte .
9. Klouzejte se na každém hladkém povrchu.
10. Doma nastavte budíky na náhodné časy a rozmístěte je po celém bytě.
11. Naučte se morseovku a s přáteli mluďte pouze: ?píp pííííp pííííp píp píp pííííp píp??

-sk-

Klokanova vědomostní soutěž

Pořadí lednového kola:

1. Eliška Mitášová , 2.Sylva Křenková (IV.),
3. Klára Václavíková (V.)

Bruslení

1. - 5. ročník

S.Polášková (IV. tř.), M.Přecechtělová (IV.),
P.Onufráková (III.),
M.Koláček (III.), M. Onufrák (V.),
M.Vašek (III.)

6. - 7. ročník

K. Baslová (VI.), I.Gajdošová (VII.),
L. Koleček (VII.), R.Cáb (VI.),V. Hurtík(VI.)

Duch
sportovního
dne

POD LAVICÍ, časopis žáků ZŠ Valašská Bystřice, ročník 3 číslo 5. Žákovská redakce: A. Králová (ak), Š. Burianová (šb), S. Křenková (sk), N. Juřicová (nj), B. Vráblová (bv), N. Polášková (np), K. Fojtíková (kf), N. Fišar (nf), J. Stodůlka (js), A. Škrobáková (aš), J. Marshavella (jm), M. David (md), S. Polášková (sp).
Šéfredaktorka a jazyková korektura Mgr. Miluše Stuchlíková, technická redaktorka Mgr. H.Korduliaková.
Adresa redakce: učebna SIC – ZŠ.